

Jai Shri Mataji Nirmala Devi!

Translations - Vietnamese 2023-0924

1990-0320, Talk to Sahaja Yogis, Eve of Birthday Puja	3
1990-0617, Shri Mahavira Puja, Hell Exists	7

1990-0320, Talk to Sahaja Yogis, Eve of Birthday Puja

View [online](#).

Eve of Birthday Puja. Sydney (Australia), 20 March 1990.

Vậy là chuyến đi Úc của Ta sắp kết thúc.

Hôm nay là một ngày mà Ta có thể nói rằng tất cả đều được làm rất tốt. Chúng ta đã nhận được hồi âm rất tốt. Ta không mong đợi điều đó ở khắp mọi nơi. Thật là tuyệt diệu. Trong chuyến đi này đã có những điều tuyệt vời xảy ra, cùng với một số phép lạ.

Và người ta phải biết rằng Sahaja Yogis các con phải có tiềm năng to lớn bên trong. Nếu không thì Ta không thể làm gì cho các con được. Chúng ta phải hiểu rằng trong Sahaja Yoga không có hy sinh gì dưới bất kỳ hình thức nào. Con không phải hy sinh bất cứ thứ gì. Đó luôn luôn là phước lành. Con không phải hy sinh bất cứ điều gì. Và con cũng không phải chịu đựng bất cứ điều gì. Không có gì đại loại như thế.

Ta đã kể cho con về việc cha Ta, mẹ Ta phải vào tù - bao nhiêu lần - và chúng ta phải chịu đựng cuộc chiến giành độc lập như thế nào. Chúng ta đã mất mọi thứ, tất cả tài sản, mọi thứ, chỉ vì giành độc lập. Nhưng đây là sự độc lập, tự do của một bản chất tuyệt đối, không chỉ cho con mà cho cả thế giới, cho con cái của con, cho tất cả mọi người. Đó là một công việc to lớn. Đó là một thành tựu vĩ đại. Trong lịch sử tâm linh, trong lịch sử của thế giới, đây là điều vĩ đại nhất đã xảy ra, đó là con người được biến đổi lên tầm nhận thức mới. Có lẽ con không nhận thức được điều này. Vì chúng ta hay coi đó là điều hiển nhiên mà không hiểu tầm quan trọng của nó và chúng ta bị lạc vào những thứ nhỏ hơn, những điều vụn vặt, những thứ rất lãng phí chẳng có giá trị. Tất cả những điều này sẽ được đi vào lịch sử. Con phải hiểu điều đó. Và con ở đâu trong lịch sử đó? Con sẽ được gọi là gì?

Trước hết, những vấn đề với các người lãnh đạo. Không sao. Nhưng có một số người mắc kẹt vào nó, họ đã không bỏ cuộc. Họ không bỏ cuộc vì những lãnh đạo xấu. Không ai viết thư báo cho Ta, cũng được, nhưng họ vẫn kẹt trong đó. Những người rời bỏ, tại sao họ không viết thư cho Ta giải thích lý do tại sao họ ra đi? Đây chỉ là trốn khỏi thực tế. Một trốn thoát. Nói rằng, "Những người ashram có vấn đề." "Người lãnh đạo có vấn đề." Dĩ nhiên rồi, nhưng con nên viết thư cho Ta. Tại sao con không viết thư cho Ta? Tại sao con lại tự quyết định như vậy và rời xa Sahaja Yoga trong bối rối như thế?

Con phải là người có chất lượng nếu không thì Sahaja Yoga sẽ không thành công. Sahaja Yoga không dành cho những người trung bình. Nếu có thì vài người cũng không sao, nhưng phải có những người có chất lượng. Đó là điều chắc chắn.

Ta đã thấy rằng ở khắp nơi nhiều người đã bị xao nhãng và rời xa, nghĩa là, theo quan điểm tốt hơn là ra riêng. Ý Ta là, đây là một quan điểm vô lý. Ta không biết từ đâu mà suy nghĩ đi vào đầu của con vậy. Hoàn toàn vô lý, chống lại Sahaj. Đó là một cách ngược với sahaja nhất.

Hôm nay Ta đọc tin tức - 5 cô gái đã bị một người đàn ông giết bởi vì họ sống một mình trong nhà. Thật là bạo lực, bầu không khí khủng khiếp như thế ở khắp mọi nơi. Ngay cả vì lý do an ninh các con tốt hơn là sống chung với nhau - ít nhất tám người, mười người với nhau. Chẳng có gì là hy sinh trong đó cả. Không có hy sinh. Ngược lại, nếu các con sống với nhau như Ta đã nói với con, các con sẽ tiết kiệm được, con cái của các con được chăm sóc, nếu ai đó đang mang thai, cô ấy sẽ chăm sóc. Có người ở đó chăm sóc con. Vậy thì ra riêng có lợi gì chứ? Ta không hiểu. Con phải làm việc nhiều hơn, trả nhiều tiền hơn, để làm hài lòng cái-tôi-ego của mình. Rồi sau đó Ta thấy các vấn đề tiếp tục phát triển. Và chúng ta mắc bệnh ung thư, chúng ta bị nhồi máu cơ tim, vấn đề như, "Con trai của con bỏ nhà đi!" Điều đó đã xảy ra, điều đó đã xảy ra. Tất cả hành vi tùy tiện này. Ta phải là người có trách nhiệm với mọi thứ. Đó là một trách nhiệm hoàn toàn. Một khi ai đó đến Sahaja Yoga, thì anh ấy là một trách nhiệm đối với chúng ta. Nhưng anh ta không có trách nhiệm và anh ta không có nhiệm vụ, mà chỉ có Ta. Điều đó không đúng.

Vì vậy, bây giờ Ta phải nói với các con, hôm nay, rất thẳng thắn, rằng tất cả các con phải sống với nhau, ít nhất là tám đến mười người ở một nơi. Và đừng gây gỗ, đừng chia bè chia nhóm. Chia bè phái là điều rất sai lầm. Trước khi tạo nhóm con hãy viết thư cho Ta. Ta chào đón tất cả các lá thư của các con, và Ta sẽ tham dự vào bức thư đó nếu nó đáng giá để tham dự. Bởi vì Ta biết

mọi thứ thông qua các rung động vibrations.

Đừng cãi nhau. Đó là linh hồn âm ỉ, và Đức Jesus đã nói rằng những người như thế sẽ rơi vào địa ngục. Nó không phải là địa ngục bên ngoài đâu, Ta nói con nghe, mà nó sẽ là địa ngục ở đây. Địa ngục ở đây này. Và Ta đã thấy những người đau khổ. Con không thể tưởng tượng Ta sợ hãi như thế nào đâu. Đừng đùa với Sahaja Yoga! Ta chỉ cảnh báo con. Đó là một điều hết sức nghiêm trọng. Có người đã bị đau tim, bị tai nạn, bị ung thư, đủ thứ, và thực sự Ta rất kinh hãi khi các con không nhận ra rằng có một nguồn lực khác làm việc đó. Vì vậy, đừng có quyết định tùy ý. Con đang rất an toàn trong Sahaja Yoga. Hãy ở trong Sahaja Yoga, phát triển trong Sahaja Yoga, thưởng thức Sahaja Yoga. Mọi thứ đều có sẵn cho con. Và con không phải làm bất cứ điều gì khác ngoài trừ việc ở bên nhau. Tính tập thể xuất hiện. Đó là một tập thể.

Nếu con không ở trong tập thể, thì Thượng Đế sẽ không hề quan tâm đến con - con là người ngoài cuộc. Chỉ có tập thể mới có sức mạnh đó. Chỉ có tập thể mới có lực hút đó. Người chưa lập gia đình mà luôn sống xa tập thể thì người đó có vấn đề. Nếu anh ta không hòa đồng cùng tập thể thì có điều gì đó sai trái. Một người như vậy nên ngồi xuống và tìm ra điều gì không ổn với người đó, phải sửa chữa, và sửa chữa hoàn toàn. Và xem con có ổn không. Đó là vì lòng từ bi của con. [Nếu] con muốn có một cuộc sống hạnh phúc, lành mạnh, tốt đẹp, thì hãy để ý và có một chút kiến thức về nó. Với một số người đã tiêu cực thì vẫn tiêu cực và chỉ suy nghĩ tiêu cực như thế. Vì vậy, lúc cao điểm tất cả các con phải thực hiện một cách hợp lý, và với hiểu biết.

Có những leader vì Ta phải liên lạc, thế thôi. Và họ cho Ta biết về con, mọi người. [Nếu] có vấn đề, họ sẽ cố gắng giải quyết cho con. Nếu họ không thể giải quyết nó, họ sẽ viết thư cho Ta và Ta sẽ phải đọc thư. Sahaja Yoga sẽ không có tổ chức phe phái nào cả. Mà chỉ có tình yêu. Nhưng con phải yêu cho chính bản thân mình. Ý Ta là, bản thân con nên có kỷ luật. Bây giờ hãy tưởng tượng Ta phải có cảm giác như thế nào! Ta đã đến đây, Ta đã làm việc rất chăm chỉ, rất nhiều lần từ khi Ta ở đây và khi Ta đến đây thì những gì Ta tìm thấy - mọi thứ đều bị đổ vỡ. Buồn quá! Ta đã làm việc rất chăm chỉ mà.

Lần sau Ta sẽ gặp tất cả các con tại các ashram thích hợp ở những nơi khác nhau. Con nên suy nghĩ không phải vì sự thoải mái của riêng con, mà nếu con có một ashram con hãy đặt một trung tâm ở đó. Mọi nơi con có thể có một trung tâm. Ở Bombay, Ta không rõ, chúng ta có mười tám hay hai mươi một trung tâm! Ở Bombay. Đó là cách trung tâm tăng lên và cải thiện: con có các trung tâm ở khắp mọi nơi. Vì vậy, trung tâm luôn sẵn sàng cho mọi người. Các con nói về trung tâm, gặp nhau mỗi ngày. Buổi tối các con có thể gặp nhau, nói chuyện với nhau; con có một ngày trong tuần ở đâu đó, trong một trường học hoặc nơi nào đó, một nơi đủ lớn để tất cả các con gặp nhau.

Càng gặp nhiều người, con càng có nhiều mối quan hệ, càng có tính tập thể, càng có nhiều phước lành cho mỗi người, và cho tất cả các con. Mọi thứ hoàn toàn, đồng thời hoạt động; nhưng nếu không có tập thể - thì không có điều này. Khi có tập thể, mọi thứ, mọi thứ đều có sẵn cho con. Vì vậy, đừng thử phá vỡ tập thể bằng cách chia bè chia phái hoặc bất cứ điều gì. Đừng làm những điều như thế! Nếu con thấy bất cứ điều gì sai trái con phải viết thư cho Ta. Nhưng trách nhiệm của mọi người là duy trì tập thể, hỗ trợ tập thể, giúp đỡ tập thể.

Nếu con thấy ai đó đang nói về người khác, thì con nói, "Không, không, cậu ấy nói rất tốt về cậu. Tại sao cậu lại nói xấu về người đó vậy?" Đây là điều mà Đức Jesus đã nói, "đó là những người tạo ra hòa bình." Nhưng ai đó nói gì đó về người khác, "Ồ," rồi con cũng tham gia vào, "Ho, ho, ho, anh ta thế này," rồi một người nữa nhào vô. Chúng ta không giống những người bình thường, chúng ta không phải là những người bình thường, chúng ta như là thánh và chúng ta phải tôn trọng nhau, yêu thương nhau, hiểu và vui vẻ với nhau. Trẻ em sẽ nói gì vào ngày mai?

Thế nên không ai nên đi ra với ý tưởng này rằng chúng ta có thể có nhà riêng biệt, sống riêng rẽ và chúng ta không sao. Tốt hơn lấy đi tất cả các bức ảnh của Ta từ họ; họ không có việc gì cả. Ít nhất tám người nên ở chung một hộ gia đình, ít nhất, tối thiểu. Tám đến mười người là một ý tưởng hay. Nếu họ sống một mình thoải mái, thì không an toàn, không có tiến triển, không có gì trong những ngôi nhà như vậy. Từ sáng cho đến chiều họ nấu ăn, lau chùi, quét dọn, lau rửa, chăm sóc xe, khóa nhà. Họ còn làm gì nữa đâu? Thật nhàm chán khi ở một mình, thật là nhàm chán.

Bây giờ Ta đã nói với con rất rõ ràng rằng chúng ta phải sống cùng nhau. Và để cho trẻ con biết nhau, biết tất cả mọi người, chúng nên biết về tình bạn. Và con biết đấy, cách chúng yêu thương nhau, và cách chúng nói chuyện với nhau, về các cô các chú

của chúng thật ngọt ngào.

Nhiều cô di và chú bác để có là một gì đó đáng chú ý, rồi còn có rất nhiều cháu trai và cháu gái. Trừ khi và cho đến khi con có cảm giác đó, thì sẽ không thành công. Sau đó, nếu ai đó tìm thấy điều gì đó sai trái với con của con và nói với con, đừng tức giận về điều đó, mà hãy biết ơn. Cố gắng chỉnh sửa cho con của con. Sự cải thiện của con con là vì lòng từ bi của đấng trẻ. Đừng cảm thấy tệ rồi nói "Đây là con của tôi!" Rồi tới chỗ việc này là "của tôi", và chữ "tôi" xuất hiện. Nếu có "ngôi nhà của tôi", "con cái của tôi", "chiếc xe của tôi", "cái này của tôi." Cái chữ đó phải biến mất.

Hãy xem cách chúng ta bắt đầu chuyển năng lượng của chúng ta sang vẻ đẹp tập thể, tình yêu tập thể, hiểu biết tập thể. nếu không thì có gì đó sai trái với con. Lấy nó ra khỏi ta cái gì đó sai. Vì vậy, hoặc con lệch bên phải hoặc lệch bên trái. Hãy tìm hiểu và làm sạch bản thân. Làm sạch chính mình! Và con sẽ hiểu rằng có gì đó sai trái trong con, chứ không có gì sai trái với Sahaja Yoga. Tất cả những ý tưởng kiểu như thế sẽ làm cho Sahaja Yoga bị tàn phá hoàn toàn. Họ ích kỷ, tự định hướng, hoàn toàn không biết gì về Sahaja Yoga. Con có thể có một phòng cho từng người trong số họ và các con có thể ở với nhau, và con có thể có ai đó như leader - một nhà lãnh đạo, người mà con muốn. Nếu con muốn chúng ta có thể xoay vòng các nhà lãnh đạo sau này, nếu con thích, cũng có thể làm được. Nhưng Ta vẫn phải nói rằng, trừ khi và cho đến khi có điều gì đó sai trái với người lãnh đạo, không nên loại bỏ một nhà lãnh đạo như vậy.

Nhưng bất cứ điều gì con đề nghị, Ta không quan tâm, nhưng chúng ta phải có người chăm sóc các con, và thông báo cho Ta về con. Nhưng vợ của người lãnh đạo không bao giờ là một nhà lãnh đạo - hiểu điều đó. Chỉ có người lãnh đạo là lãnh đạo, cho dù đó là chồng hoặc vợ của người lãnh đạo thì cũng anh ấy/cô ấy không phải là nhà lãnh đạo. Cô ấy không bao giờ nên cư xử như thế. Cô ấy phải rất ân cần, tử tế và luôn luôn chăm sóc mọi người một cách nhẹ nhàng hơn chính người chồng. Đó là dấu hiệu của một người vợ tốt của một lãnh đạo. Chúng ta có một số người như thế. Chúng ta có những phụ nữ như vậy. Và bất cứ nơi nào có những ashrams tốt thì Sahaja Yoga thịnh vượng. Nó đã đi đến các chính phủ. Nó đã đi đến trí tuệ. Nó đã đi đến các khu vực như vậy mà chúng ta sẽ không bao giờ ngờ tới. Bất cứ nơi nào [ở đâu] đã có ashram. Và hầu hết mọi người hiện đang ở trong ashram, trên toàn thế giới.

Ta hy vọng tất cả các con hiểu tầm quan trọng của ashram. Bất cứ điều gì sai trái với bất cứ ai ở đây, ngay lập tức gọi điện cho Ta, có điều gì đó đã không ổn với người đó. Sau đó, Ta có thể cho con biết cần làm gì, làm thế nào để chữa trị người đó. Nhưng giả sử con đang ở trong một căn nhà khác ... Nó xảy ra như thế này: một người như thế và gặp tai nạn. Anh tavgặp tai nạn, không ai biết. Anh ta nằm trong bệnh viện. Khi anh tỉnh lại, anh kêu gọi ai đó, và họ nói với Ta.

Giống như một gia đình. Giống như một thân thể. Nếu cái gì đó đau ở đây cả cơ thể biết. Con phải biết có bao nhiêu người cùng với chúng ta. Con sẽ cảm thấy mạnh mẽ và hạnh phúc. Nhưng trước hết con phải phát triển mối quan hệ đó, con phải phát triển tình yêu đó, con phải phát triển tính cách đó.

Bây giờ, những người lệch bên trái, Ta đã nói họ phải làm gì để điều trị. Hãy làm một cách nghiêm túc! Không nên để phát triển ở bên trái. Ta nói con nghe, nó rất nguy hiểm. Tất cả những căn bệnh kinh khủng mà con từng nghe nói, tất cả loại bệnh - như bệnh động kinh, rối loạn tâm thần, ung thư, tất cả các chứng bệnh thần kinh, viêm tủy tuỷ, những bệnh khác như AIDS - những bệnh như vậy - chỉ tấn công những người lệch bên trái. Bất cứ ai bị lệch trái: ngay lập tức cố gắng để thoát khỏi lệch lạc bên trái. Người lệch phải thì tỏ rõ cho mọi người biết, và con có thể vứt bỏ một người như vậy, hoặc con có thể sửa chữa anh ấy. Nhưng lệch bên trái thì hãy cẩn thận! Đừng đùa với phía bên trái. Phía bên trái là rất nguy hiểm.

Để tránh điều đó, đừng trợn lẩn với những người bị thần kinh, đừng đến bệnh viện nơi những người đó sống. Đừng cố gắng chữa bệnh cho những người lệch trái. Họ có thể được chữa trị trên bức ảnh của Ta. Và nếu có ai đó bắt đầu kể quá nhiều về những tai ương của họ thì tất cả những gì con cần làm là đó lỗi tại lại.

Tất cả lệch trái này đến từ một loại tự nuông chiều, theo nghĩa con bắt đầu nghĩ rằng con rất đau khổ, con rất không vui, con không tốt, và tất cả những điều đó. Vì vậy, lệch phía bên phải là quá tự tin, còn lệch bên trái thì khác. Tuy nhiên, bởi vì chúng khác nhau, tất cả các loại virus đều có thể tấn công những mất cân bằng này. Và những virus này là những thứ gây ra những căn bệnh không thể chữa được. Vì vậy, hãy cẩn thận về điểm đó.

Còn những người lệch bên phải thì gây rắc rối cho người khác. Lệch trái thì gây rắc rối cho bản thân, và lệch phải thì gây rắc rối người khác. Họ cố gắng thể hiện, và họ muốn nghĩ rằng họ thể hiện quá nhiều. Dấu hiệu đầu tiên của người lệch bên phải là anh ta bắt đầu hét lên đột ngột, hay cũng thao thao các bài giảng, đó là một kiểu khác. Thứ ba, anh ấy cố gắng thể hiện rằng anh ấy là một người Sahaja Yogi rất thâm sâu, uyên bác. Không có ai uyên bác trong Sahaja Yoga. Mọi người đều như nhau. Giống như tất cả các ngón tay đều giống nhau, mỗi tế bào đều giống nhau, mọi người đều giống nhau. Vì vậy, không có ai cao và thấp hơn. Không có hệ thống phân cấp trong Sahaja Yoga.

Mọi người phải hiểu rằng tất cả chúng ta đều là một, là một phần của một cơ thể, và chúng ta không phải tự xem xét mình là cao hay thấp.

1990-0617, Shri Mahavira Puja, Hell Exists

View [online](#).

Shri Mahavira Puja. Barcelona (Spain), 17 June 1990.

Ngày hôm nay chúng ta thực hiện puja của Mahavira. Chúng ta chưa bao giờ có puja này trước đây.

Lý do là vì cuộc sống của Mahavira thật khổ hạnh, giống như Đức Phật vậy.

Mà có thể còn hà khắc hơn của Đức Phật nữa, bởi vì ở thời hai người được sinh ra, Brahminism (người đi theo brahmini, bước đầu của Hindu. Tầm năm 900 trước công nguyên) đang ở giai đoạn hỗn loạn.

Con người đã trở nên rất cứng nhắc khi tuân theo tôn giáo một cách rập khuôn. Họ thờ cúng tất cả các hòn đá và mọi thứ, thay vì chỉ những swayambhu.

Shri Mataji: Ai đang ăn uống suốt ngày thế? Có một người đàn ông đang ăn uống suốt. Hãy nói với ông ta.

Cuộc sống khổ hạnh của Mahavira vô cùng vô cùng tự nhiên. Mahavira sinh ra trong nhóm của những chiến binh, Kshatriyas, và sau đó cũng lập gia đình.

Mahavira có một cô con gái và Ngài đã quyết định làm sanyasa, bởi vì Mahavira biết mình phải làm công việc của Thượng Đế.

Ngài xin phép anh trai bởi bố mẹ đã qua đời. Ngài là nhà vua, vì thế Ngài đã từ bỏ mọi của cải vật chất và làm một sanyasi.

Ngài đã rời bỏ gia đình, nhà cửa, bỏ lại mọi thứ và ra đi với một cái bát và bắt đầu hành khất. Có vài người đi theo Ngài và Ngài yêu cầu họ cũng phải khổ hạnh, hết lòng phụng sự Thượng Đế.

Ngài là hiện thân của Thánh Michael và ở kênh bên trái, Ida Nadi. Ngài trông coi kênh trái, từ Mooladhara tới Sahasrara.

Vậy nên Thánh Michael được sinh ra là Mahavira, nghĩa là người chiến binh vĩ đại nhất. Nhưng khi Mahavira sinh ra, mọi thứ đều thịnh vượng. Đó là lý do lúc đầu ông được gọi là vardhaman. Nhưng sự khổ hạnh của ông là do Brahminism rất phổ biến vào thời đó và mọi người bị cuốn theo cách ấy.

Sau Shri Krishna, có hai người là Buddha và Mahavira. Cả hai đều giáng thế ở Ấn Độ.

Các con cũng biết, thời của họ xảy ra rất lâu rồi vì họ đã từng là con của Rama. Họ là cặp sinh đôi, Luv and Kush.

Và Rama đã cho thấy một cuộc sống của một ông vua vĩ đại, nhân từ mà cũng có rất nhiều giới hạn, maryada Purushottama. Chính vì thế, con người trở nên cực kỳ nghiêm khắc và làm theo găng hết với cách Rama làm.

Tất nhiên sau mỗi lần tái sinh, vì họ không nhận được sự khai tâm, họ bị sao nhãng và đi tới việc thái quá mọi thứ.

Và khi đã trở nên thái quá và họ trở nên rất im lặng, không muốn nói chuyện với mọi người và trở nên rất nghiêm túc. Bởi vì đó là cuộc sống mà Rama phải sống, phải chỉ đường.

Bởi vì Rama từ bỏ vợ, nhiều người ở thời đó cũng nghĩ: à không nên lưu tâm đến vợ nhiều quá.

Và Shri Krishna đã đến. Đúng ra là Rama đã sinh ra thành Shri Krishna để vượt qua những định kiến đó. Và Ngài nói: "tất cả những thứ này chỉ là một trò chơi, một cuộc chơi"

Và bởi vì nó chỉ là một trò chơi, nên các con cần có trái tim trong sáng và con có thể chơi cùng. Khi có có tính cách trong sáng, không thể có việc xấu gì có thể xảy ra khi con hoà nhập với mọi người một cách thoải mái.

Sau khi Shri Krishna đến, con người bắt đầu trở nên không nghiêm khắc về tình dục và sống quá phóng túng. Họ cho ra những bài thơ và những câu chuyện về tình yêu của Shri Krishna, nhưng tất cả những cái đó đều là sai trái.

Bởi vì Shri Krishna sống với Radha từ năm 5-6 tuổi ở Gokul. Thế nên những câu truyện sai trái đó là do con người muốn lợi dụng để thỏa mãn sự phóng đãng.

Và cứ như thế, mọi người bị cuốn vào sự phóng túng. Những thầy tu Brahmins hành xử trái với luân thường đạo lý; họ tự cho phép bản thân tham những.

Không chỉ vậy, họ còn làm tantric. Tantric sử dụng linh hồn và những thứ như vậy; họ trở nên rất bê tha.

Vào thời đó, Đức Phật và Đức Mahavira được sinh ra để phá bỏ những thành kiến và thói quen của những hành động sai trái đó. Đó là do bất kỳ những gì mà những hiện thân ở trái đất trước đó đã làm, con người đều làm nên thái quá.

Và Đức Phật và Đức Mahavira thấy rằng con người trở nên quá phóng túng trong việc giết mổ và ăn thịt động vật. Nếu con ăn quá nhiều thịt, tính cách của con sẽ bị lệch qua bên phải và con trở nên rất hung dữ và thậm chí muốn giết lẫn nhau.

Thêm vào đó, con người trở nên quá gắn kết với gia đình họ, và khiến họ không làm công việc của Thượng Đế. Đó chính là công việc khó nhọc mà Đức Mahavira phải làm để thay đổi.

Thế nên Ngài có những điều luật hà khắc như Moses đã làm. Lúc đầu, Ngài nói rằng không nên giết động vật và ăn thịt chúng. Những người trở thành munis hay giày lớn, không nên đi bằng xe bò mà chỉ đi chân đất, không bao giờ đi giày.

Họ cạo tóc và chỉ có 3 bộ quần áo rộng thùng thình và dài. Dù trời mưa hay nắng, họ sẽ không dùng ô. Họ chỉ ăn trước 6h chiều, trước khi trời tối.

Họ chỉ ngủ 5 tiếng và thiền định mọi lúc để cố tiến lên trong thiền định; và sau đó làm việc của Thượng Đế. Họ chỉ có thể làm công việc của Thượng Đế. Sau khi họ được khai tâm, họ sẽ được gọi là kevalajana, nghĩ là chỉ có kiến thức hay kiến thức trong sáng.

Họ sẽ tạo ra samakakā nghĩa là kết hợp bản thân với ý thức cộng đồng.

Ngài đã nói tất cả những điều đó nhưng bởi vì Ngài thuộc về kênh trái, Ngài đã mô tả về địa ngục rất rõ ràng. Về cơ bản, Ngài nói có mười bốn địa ngục và thật khủng khiếp khi đọc tất cả những gì Ngài đã mô tả về địa ngục.

Bởi vì Ngài muốn mọi người biết nếu họ làm sai, họ sẽ đi xuống địa ngục. Ngài đã nói về, không phải nói về Thượng Đế dưới hình dáng nào, mà là Thượng Đế không có hình dáng cụ thể – ý là chỉ nói về kiến thức chứ không về Thượng Đế để thờ cúng. Ngài làm những điều này bởi vì Ngài không muốn con người trở nên quá nghi thức. Ngài muốn con người phát triển đúng đắn, tiến đến chỗ họ có thể giác ngộ và tự làm sạch mình.

Do đó các con có thể tưởng tượng, công việc đó khó nhọc như thế nào vào thời đó. Ngay cả Mahavira còn là một ứng viên cho giác ngộ. Điều đó có thể làm con sợ. Thế nên Ta đã chưa cho làm puja này. Bởi vì để làm tất cả những cái này, đầu tiên các con phải trở nên hoàn toàn trong sáng, và chỉ khi đó thì Mahavira mới có thể làm khai tâm cho các con.

Ta không biết bao nhiêu người đã được khai tâm. Nhưng cách mà Mahavira tạo ra luật lệ rất hà khắc. Không ai đi theo Ngài. Vậy nên Ngài nói với họ là họ sẽ đi xuống địa ngục nếu không đi theo Ngài.

Thế là mọi người trở nên sợ hãi và họ đi theo ngài Mahavira; và họ đi theo Jainism. Jain nghĩ là người có kiến thức và được khai sáng, gyan là nghĩa tương tự là để hiểu biết. Ja – nghĩa là để hiểu biết, giống như Jews.

Tương tự từ "Jew" cũng có nghĩa là "người hiểu biết". Moses đã làm tương tự. Ngài không nói rằng con người không nên ăn thịt nhưng nói rằng; nếu ai đó ngoại tình, người đó đáng bị tử hình. Những người theo Đạo Hồi (Muslims) đi theo Sharia tạo ra bởi Moses cho những người Jews, bởi vì họ trở nên phóng đảng và buông thả.

Đạo Sharia, do người Muslims theo, tạo ra bởi Moses cho người Jews khi Moses mang đến mười lời răn, Ngài thấy người Jews đã theo đuổi những thứ vô nghĩa và bậy bạ. Và người Jews đã trở nên tốt hơn và người Muslim cũng làm theo như vậy.

Thế rồi giờ đây cách Mahavira làm đã trở nên thái quá, như mọi khi, ngay cả cách của Đức Phật cũng bị làm quá.

Mahavira nói rằng con người không nên giết con vật, thế nên ở Ấn Độ chúng ta có những người sẽ không bao giờ giết đến một con bọ hay con muỗi. Không biết con người còn sẽ sai lầm đến đâu nếu họ cứ ngu ngốc như vậy.

Ngày nay, có một phong tục rất phổ biến ở Ấn Độ, đó là họ tìm một Brahmin, nhốt anh ta vào một cái lều rồi thả bọ vào. Khi những con bọ đó đã no nê vì uống máu của người Brahmin, họ sẽ thả ra.

Sau đó Jains – người có rất nhiều tiền, sẽ trả cho người Brahmin một khoản tiền lớn. Brahmin là người ăn chay kiêng khem đến mức họ không muốn đi tắm, bởi vì họ sợ làm như vậy có thể sẽ làm chết một số con vật. Họ làm tất cả những điều điên khùng đó, tất cả những sự kiêng khem này, thế mà trên hết họ lại theo đuổi tiền bạc rất nhiều.

Jains, như người Jew ở Ấn độ. Jains và Jews là như nhau trong việc theo đuổi tiền bạc. Thế nên Jains sẽ không giết từ con bọ đến muỗi nhưng họ không ngại hành xác một con người đến chết chỉ vì 2 rupees (tức là khoảng 667 đồng).

Tính thái quá như vậy có thể thấy ở mọi tôn giáo, đó là do con người di chuyển như một con lắc đi từ bên này qua bên nọ. Mỗi khi có một vị thần hạ thế để kéo con người về cân bằng thì họ lại dịch chuyển qua bên kia.

Họ không thể ở trạng thái cân bằng. Đây là vấn đề của loài người và đây là lý do mọi tôn giáo trở nên buồn cười. Ý Ta là khi nhìn vào người theo đạo Jains, con sẽ bất ngờ và không thể tin rằng làm sao họ có thể ngu ngốc như vậy; mà họ là những người có học thức, những bác sĩ, nhưng họ không bao giờ biết rằng họ ngu ngốc.

Và đây là câu chuyện của Mahavira, khi mà Ngài đã cố mang lại ...

(xin ngẩng ngồi xuống. Người phụ nữ đó là ai vậy? Đừng đi loanh quanh. Các con không nên đứng dậy và nói chuyện khi Ta đang nói. Được chứ? Hãy nói với cô ta. Họ đang ăn, họ đang đi lại. Hãy nói với những người Tây Ban Nha họ nên cư xử đúng mực. ... thế nên.

Khi Ta bắt đầu Sahaja Yoga, nếu như Ta làm như Mahavira, thử hỏi có bao nhiêu người sẽ tham gia? Kể cả khi các con đã kéo Kundalini đi lên, các con đã có sự khai tâm, các con vẫn chưa hết dính chấp (tức là vẫn chưa tách khỏi một số thứ).

Sanyassi nghĩa là họ không có gì liên quan đến vợ con, gia đình hay nhà cửa, không sở hữu một cái gì, không sở hữu gì cả. Họ được cho một ít đồ ăn, nhưng chỉ là những đồ luộc, chỉ luộc thôi và theo một qui tắc nghiêm khắc.

Nhưng trong Sahaja Yoga, đầu tiên Ta đánh thức Kundalini trong con mà không nói về nghi thức, hoặc những thứ mà các con cho là nghiêm khắc cứng nhắc đó. Bất kể con là ai, con có thể được khai tâm.

Và Ta nghĩ rằng chỉ cần đánh thức Kundalini, bằng việc khai tâm, Ta không phải nói với các con về địa ngục. Chỉ có như vậy, các con mới thoát khỏi dính chấp và trở nên thông thái. Nhưng đến tận bây giờ, các con vẫn thấy có những người đã làm đám cưới trong Sahaja Yoga mà vẫn bị lạc lối. Đó có thể là người vợ muốn nắm quyền chồng, hay chồng muốn nắm quyền vợ hay là cả hai đều muốn chiếm ưu thế trước đối phương, tất cả đều lạc hướng.

Trong xã hội phương Tây, ngay khi họ cưới xong, họ bắt đầu có tranh cãi ngay ngày thứ nhất và chỉ trong một tuần thôi là họ muốn ly hôn.

Nhưng trong Sahaja Yoga, khi làm đám cưới xong, họ dính vào nhau như keo dán, như các con thấy đấy. Và như vậy, không còn quan tâm gì nữa, họ chỉ nghĩ đến vợ, vợ hoặc chồng, chồng. Một số người đi tuần trăng mật, một số người tổ chức đám cưới rất lớn và những thứ tương tự.

Những điều quan trọng được đưa ra rất nhiều, khó có thể tin rằng bất cứ thứ gì chúng ta rời bỏ để đến với Sahaja Yoga lại trở nên gấp nhiều lần. Chúng ta đã tạo ra hệ thống hôn nhân này từ Ấn Độ nhưng nó đang trở thành một nỗi đau đầu cho Ta. Một là họ tranh cãi, như mọi khi, và chia tay, hoặc là họ dính chặt vào nhau. Mà không có sự cân bằng ở giữa. Họ không hiểu là họ làm đám cưới cho Sahaja Yoga và họ chỉ có thể dùng hôn nhân cho Sahaja Yoga mà thôi.

Nhưng thái độ của Sahaja Yogis rất bất ngờ, bởi vì Ta luôn nghĩ sau khi khai tâm, họ sẽ tự trở thành Sanyasis từ bên trong (ý là trở nên giản dị và không ham hố vật chất). Tự bản thân họ sẽ có phẩm chất như Mahavira, nhưng cái mà Ta thấy là các yogi luôn luôn ngã trở về cái biển khổ mà họ vừa mới trèo ra khỏi để leo lên con thuyền.

Ví dụ như, bây giờ một số người quá yêu thích xem phim, hay, ví dụ như, bóng đá và tất cả những gì của bóng đá. Thế là họ quá bận rộn với bóng đá. Trở nên điên rồ với bóng đá, hay đi chơi dã ngoại, hay nghỉ mát ở khu nghỉ dưỡng? Sau khi nhận được sự khai tâm, làm sao các con có thể yêu thích những thứ đó nhiều đến như vậy?

Những điều đó nghĩa là các con chưa đạt đến chiều sâu ở bên trong các con. Chiều sâu của sự vui sướng của các con vẫn chưa đạt tới. Các con vẫn phải cố chạm tới điều đó. Một khi các con chạm tới đó rồi, các con sẽ thực sự không quan tâm đến bất cứ thứ gì. Chẳng có gì gò bó. Các con sẽ trở nên tự vui sướng và thích thú với bản thân mình.

Ta không biết có nên nói với các con về địa ngục để làm các con sợ không, hay là Ta nên đề ra những hạn chế cho các con, nhưng đây là Mahavira Puja, Ta đã bỏ qua puja này quá lâu rồi.

Đến cả phụ nữ phải xõa tóc ra, chỉ được mặc áo sari màu trắng và một cái áo khoác, chỉ vậy thôi. Không được mang giày, và phải đi bộ. Không được đi xe kéo, phải bỏ xe hơi lại. Họ phải thức dậy lúc 4h sáng, tới 6h mới được ăn tối và sau đó đi ngủ. Có 40 ngày thanh lọc và trong 40 ngày này con chỉ được uống nước, chỉ uống nước thôi.

Còn bây giờ ở trong Sahaja yoga, thì ngược lại, tất cả là sự tận hưởng. Các con thích thú mọi thứ. Con yêu thích mọi người. Con

yêu thích âm nhạc. Tất cả những sự thích thú đó là cho các con. Nhưng nếu như không đạt đến sự thích thú bên trong, các con không thể tiến triển. Các con phải đạt được sự thích thú bên trong, và rồi tới những thứ khác.

Và với bất kỳ từ gay gắt nào được nói ra, chỉ một từ thôi, họ phải hối hận và cùng nhau nhịn đói nhiều ngày, chỉ vì nói ra lời gay gắt đó.

Nhưng con người là thế, đột nhiên, Ta thấy họ đang đi rất tốt thế rồi bất ngờ họ nhảy lên con ngựa của ego-cái tôi và bắt đầu nhảy lên người khác. Viễn cảnh ấy thật là lố bịch, Ta phải nói vậy. Ta vừa mới thấy có một người rất tốt đang đi tới, rồi tự nhiên có chuyện gì đó xảy ra cho anh ấy vậy?

Anh ta cư xử như thế này. Ta không bao giờ muốn dọa nạt các con về địa ngục nhưng Ta phải nói rằng có địa ngục. Mỗi người phải đi sâu vào bên trong sự vui vẻ của chính mình, thì mới hoàn toàn thỏa mãn.

Thế nên những điều nói về Mahavira đã trở nên thái quá, đến một ngày Ngài đang ngồi thiền và Ngài chỉ có một cái khổ quần quanh. Ngài phải che mình với một mảnh vải. Thế nhưng khi thiền xong và bước ra, miếng vải đó lại mắc vào bụi cây. Ngài phải cắt đi một nửa. Và rồi Krishna đã đến và trêu chọc Ngài, theo kiểu mọi người hay gọi, xin ăn. Krishna nói, "Ngài là vị vua và Ngài có thể có rất nhiều quần áo, trong khi tôi đang run lẩy bẩy, tại sao Ngài không cho tôi luôn mảnh vải mà Ngài đang quần ấy?"

Thế là Mahavira đưa luôn Krishna mảnh vải đó, rồi che mình với vài chiếc lá, quay về cung điện. Mahavira về nhà và thay đồ. Vậy mà những người Jains điên rồ dựa vào đó mà tạo ra bức ảnh khỏa thân của Mahavira thật lớn. Cao 150 feet (tức là khoảng 45.72m) cho một bức hình khỏa thân với tất cả những chi tiết mà họ có thể nghĩ ra, thật là ngớ ngẩn.

Còn những người đi theo Mahavira, hay đại loại thế, Mahavira không bao giờ có loại người như vậy đi theo. Nhưng họ tự gọi mình là "Digambaras", gộp của hai từ Sanskrit, dig (hướng đi) và ambara (bầu trời), có nghĩa là họ không có quần áo, quần áo của họ ở mọi hướng – Digambaras. Hướng đi là quần áo của họ! Rồi họ đi lại trên đường, đến các làng mạc mà hoàn toàn lỏa thể. Ta thấy đó là điều kinh tởm mà con người đã làm ra trên danh nghĩa của Mahavira.

[Shri Mataji cười nhẹ nhàng]

Bây giờ các con đã được khai tâm, Ta chắc rằng các con sẽ không làm một cách thái quá như vậy. Nhưng các con phải học để có tính tự giác/tự kỷ luật. Nếu các con không có tính tự giác, các con sẽ không bao giờ đi đến chiều sâu như vậy, để có kevalajnana hoàn thiện, nghĩa là kiến thức tuyệt đối, tình yêu tuyệt đối và hạnh phúc tuyệt đối. Vì thế tự kỷ luật mình là điều vô cùng quan trọng. Dĩ nhiên là con không cần thiết phải kỷ luật nghiêm khắc như cách của Mahavira, bởi vì may mắn thay, Ta đã khai tâm các con, nhưng đừng quay về với những thứ mà con đã rời bỏ.

Bởi vì trong Sahaja Yoga, người nam thường làm những điều ngu ngốc, và cả người nữ cũng thế. Ngạc nhiên thay nhiều người nói với Ta là họ mang rất nhiều đồ trang điểm đến Ấn Độ. Để làm gì? Ta thật không hiểu. Ý Ta là với người Ấn Độ, đồ trang điểm là vô dụng và hoàn toàn vô dụng với cả bản thân các con nữa. Các con là những vị thánh. Các con không cần phải bôi lên mình những

thứ không cần thiết. Và nếu như các con lại theo đuổi vào những thứ vô nghĩa, như những gì con đang làm, thì hãy mà đi đến tiệm làm tóc để có kiểu tóc khác, có những thứ ngớ ngẩn như các con vẫn làm, chứ đến với Sahaja Yoga làm gì? Hay là đi theo những trào lưu thời trang. Nếu như các con vẫn theo những thứ như vậy, mãi làm như vậy, thì tốt nhất là đừng đến với Sahaja Yoga. Đó là tất cả những gì Ta có thể nói. Ta không thể nói như Mahavira rằng “con cạo tóc đi” hay “con chỉ được mặc sari trắng”. Ta chỉ có thể nói rằng “hãy tách bản thân con ra khỏi những dính chấp”.

Với kinh nghiệm bản thân, Ta chắc chắn những người được khai tâm sẽ từng bước thoát khỏi dính chấp và tất cả các con phải hợp tác cùng Ta để xem tâm trí các con để ở đâu. Cả ngày các con đã làm gì? Các con đã làm gì cho Sahaja Yoga? Các con đã khai tâm cho được bao nhiêu người? Mọi thứ với các con đều quá quan trọng ngoại trừ Sahaja Yoga. Nhưng ở thời Mahavira, mọi người không có việc làm, không làm gì cả. Họ phải sống trong rừng, họ phải đi kiếm thực, và đó là cách Jainism đã phổ biến. Nhưng, cách của Jainism tốt xấu như thế nào thì Ta đã nói với các con rồi.

Vì vậy, trừ khi và cho đến khi con chạm vào chiều sâu của mình, con mới trở thành còn không thì cũng giống như bất kỳ tôn giáo khác, con sẽ không thực sự là Sahaja Yogis, mà chỉ là danh nghĩa. Vì vậy, chúng ta phải làm việc theo cách chúng ta hiểu bản thân và chúng ta hiểu được sự chú tâm của chúng ta và chúng ta cố gắng đi lên. Ta không cần phải nói với con. Bản thân con phải làm việc theo cách mà con chạm vào chiều sâu của mình và con tu dưỡng khổ hạnh bên trong con. Chỉ như thế thì con mới thực sự làm việc cho Thượng Đế đúng đắn cùng với sự hiểu biết đúng đắn.

Sahaja Yoga là một sự kết nối tất cả những giáo đồ và những vị đã hiện thân. Và Ta phải nói với các con rằng, các con phải loại bỏ mọi quy định hay những điều kiện mà con người tạo ra, các con phải thoát khỏi cái biển của ảo ảnh này. Thế nên, đây là cách duy nhất mà bây giờ Ta mới có thể nói về Mahavira, nhưng còn rất nhiều điều nữa. Bởi vì, Mahavira đã phải làm, đã xử lý với quá khứ. Tất cả những kiếp trước của Mahavira, và nhiều thứ nữa đều có thể mô tả ra, nhưng những điều đó không quan trọng. Điều quan trọng rằng ngày hôm nay là hiện tại.

Ta hy vọng là bài giảng của Ta sẽ đi vào trong đầu các con và lắng sâu vào trái tim các con; và các con hiểu những điều các con phải làm với bản thân mình, phải làm gì để đi lên. Các con phải trở thành những người thông thái. Lúc đó, đem kết quả ra cho cả thế giới thấy. Ta mong các con sẽ mang phần ghi hình này cho mọi người xem, để họ có thể biết là tại sao Ta không làm Mahavira's Puja trong từng ấy năm.

Cầu xin Thượng Đế ban phước lành cho các con!